

6te Kreds i sin Tid udtalte, at det var en Slags Partispørgsmaal med disse selvsupplerende Sparekasser. I sin Tid var det Højre alene, der regerede. Nu er man naaet saa vidt, at nogle enkelte Venstremænd har kunnet blive accepteret. Men jeg tror, at det er uheldigt for disse Pengeinstitutter at have et saadant partipolitisk Præg. Det er derfor heldigt at komme bort fra denne Form for Ledelsen.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Forslagene Enkeltheder, men jeg vil haabe, at de under deres fortsatte Gang her maa kunne faa en Form, der i alt Fald for mig kan blive noget mere tilfredsstillende end den, de havde, da de forrige Gang forlod dette Ting.

**Dalsgaard:** Jeg har kun begæret Ordet for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister angaaende Forstaaelsen af Bestemmelsen om Maksimalrenten. Jeg skal ikke komme ind paa en Undersøgelse af, om det er rigtigt eller ikke, at vi faar en Maksimalrente, om end jeg ikke skal tilbageholde den Bemærkning, at jeg er meget i Tvivl om Rigtigheden deraf. Men jeg vilde gerne være klar over, hvordan den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslaget, skal forstaaes. Det hedder, at Sparekasser — og Banker — ikke maa give „et større Udbytte end det, der under Hensyn til Kursværdien vilde kunne opnaas som Gennemsnitsudbytte ved Anbringelse i samtlige aabne Serier af 4 pCt. Obligationer“, der er udstedte af forskellige Kreditforeninger. Jeg kan ikke deraf se, om det er Meningen, at man skal lægge Køberkursen til Grund eller Sælgerkursen eller muligvis en Mellekurs, og jeg kan heller ikke se, om det er Meningen, at der skal tages Hensyn til det Udbytte, som Amortisationen giver. Der er rigtignok føjet til, at de nærmere Regler skal fastsættes af Handelsministeren, og ad den Vej kan der jo naas et Resultat, men jeg synes ikke, at det er rigtigt at overlade saa meget til Handelsministeren. Jeg synes, det bør slaas fast — hvis vi da skal have en Maksimalrente — klart og bestemt i Loven, hvordan den skal udregnes, og der skal ikke være et Spillerum, hvor Afgørelsen overlades enten til Handelsministeren eller en anden Autoritet. Maa jeg samtidig henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at denne Bestemmelse efter min Mening ogsaa rent formelt er uheldigt affattet. Dette Udtryk, at der ikke maa gives højere Udbytte end det, der under Hensyn til Kursværdien vilde

kunne opnaas som Gennemsnitsudbytte ved Anbringelse i samtlige aabne Serier af 4 pCt. Obligationer, er ikke noget heldigt Udtryk. Der er, mig bekendt, ingen Kreditforening, som har Serier, hvor der kun udstedes 4 pCt. Obligationer, de har Serier, hvor der udstedes Obligationer til forskellige Renter. Skønt jeg altsaa er klar nok over, hvordan disse Udtryk i denne Henseende skal forstaaes — og det er jo Hovedsagen, at man ved, hvordan Loven skal forstaaes —, vil jeg dog henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold, da det rent formelle dog ogsaa spiller en Rolle.

**Handelsministeren (Hassing Jørgensen):** Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Velvillighed, de har lagt for Dagen med Hensyn til Arbejdet for at gennemføre disse to Lovforslag.

Med Hensyn til de fremdragne Enkeltheder tør jeg maaske sige, at det vel nok er mest frugtbart nu at drøfte dem nærmere i det eller de Udvalg, som skal ned sættes; men jeg vil dog gerne sige f. Eks. til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), som ønskede en Ændring af § 4, og det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede), som ligeledes ønskede en meget afgørende Ændring i Bestemmelserne om de selvsupplerende Sparekasser, at jeg vil dog tro, at det maa være Forudsætningen for at naa et Resultat i denne Samling, at Landstinget akkviescerer ved den Affattelse, som det en Gang er gaaet ind paa paa disse afgørende Punkter. Thi skal man til at optage en Drøftelse af Lovforslagene Hovedprincipper fra Grunden af, ligesom da Lovforslagene i sin Tid var til første Behandling her i Tinget, saa turde der være en lang Vej hjem, eftersom det jo ikke kan undgaas, at der vil være Bestemmelser, om hvilke der til Stadighed vil være Uenighed. Til disse Spørgsmaal henregner jeg i høj Grad Spørgsmaalet om de selvsupplerende Sparekassers fremtidige Organisation. Jeg vil kun gerne sige overfor det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, at naar man forlanger, at der til Stiftelsen af en ny Sparekasse skal være 25 Deltagere, forekommer det mig ikke ubilligt, at man stiller en lignende Fordring til de gamle Sparekasser, som dog maa have langt lettere ved at skaffe sig dette Antal Deltagere. Der kan ikke være Tale om, at Tilliden til en Sparekasse svækkes, fordi den, foruden sin Bestyrelse, faar et Repræsentantskab paa 25 Medlemmer, som